

To je bil Tito več kot kadarkoli.

Tu je Tito moral biti več kot kadarkoli, saj je bilo od tega odvisno, koliko bo težav in kdaj bo lažje.

Sutjeska . . .

20. junija 1958

Partizan Ivan pripoveduje

Jure
Franičević-
Pločar

Obkolili so nas lačne,
zbite.
Noge so nam klecale.
Niti naspani nismo bili.
Oči so nas pekle,
bili smo okostnjaki,
sence.
Veliko jih je od gladu,
od utrujenosti
popadalo.
O, mati moja,
kako smo gladovali.
Surovo konjsko meso
in travo smo
jedli.
Kadar smo spregovorili
o kruhu,
se nam je zazdelo,
da jemo
kruh.

Tito pa je rekel,
da moramo prebiti
obroč.

Bil je z nami,
mi smo ga videli,
mi smo ga čutili.